

ganste kort forklare, hvorfor det er nødvendigt at sige det. Forholdet i Kreditforeningen er jo det, at man til Punkt og Prikke kan regne ud i Forvejen før hver Termin, hvor meget man skal have til Udbetaling; man udtækker et vist Antal Obligationer, og dette Beløb bestemmes netop i Forhold til, hvad der skal indbetales deri af Panteobligationer fra Debitorernes Side. Men nu er een Ting sikker, og det er, at Kreditorerne indfinde sig meget ofte den 11te i Terminsmaaned; de, der ligge inde med store Masser af Kuponer eller Obligationer, komme for at saa dem indfrieede præcis den 11te, og det er derimod ikke altid Tilfældet, at Debitorerne have indbetalt paa samme Tid. Omvendt kan det hænde, at der kan være andre Beløb, som indbetales ekstraordinært til Indfrielse, som ikke kunne bruges straks, men som skulle bruges til Indfrielse af Obligationer, saa snart Udtækning kan finde Sted, hvilket kan ske med 3 Maaneders Forarsel. Det er disse Omstændigheder, som ere Grunden til, at man har ment, at naar man skal udtale tydelig, hvorledes Balancen skal være, saa maa man gøre dette i saadanne Udtryk, som ere omtalte i Endringsforslaget Nr. 5. — Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at i Endringsforslag Nr. 3 kunde man ønske indført en alternativ Bestemmelse, saaledes at man saa vel optager Hartkorn som en Burderingssum; jeg tror, det vilde være ganske praktisk, og i alt Fald skulle vi naturligvis med Glæde tage det Spørgsmaal under Overvejelse.

Dernæst gjorde den ærede Minister opmærksom paa, at naar der var Spørgsmaal om at udvide Bestemmelserne ogsaa til de bestaaende Kreditforeninger, saa kunde der vistnok spørges om, hvilken Betydning der kunde tillægges den Bestemmelse i Lovforslaget, at Laanene skulle være uopsigelige for Laantaagernes Bestidelsestid. Det forekommer mig egentlig ikke, at der ved Affattelsen af Endringsforslaget Nr. 10 nu vil være nogen Fare eller nogen som helst Bæmskelighed forbunden dermed; thi Meningen med at affatte Endringsforslag Nr. 10 saaledes, som det er, har netop været at stille Ministeren aldeles frit med Hensyn til den Maade, hvorpaa han vilde indbrømme Nlle-Amortisationer, eller delvis Nlle-Amortisationer lige over for de bestaaende Kreditforeninger, saaledes altsaa, at der ikke maatte gaae ud over en Tredjedel af Burderingssummen, men at de inden for denne Grænse maatte være underkastede de særlige Bestemmelser, som Ministeren maatte træffe — selvfølgelig maatte træffe i Overensstemmelse

med Kreditforeningerne selv, med de Statutforandringer, som ere indstillede til Ministerens Stabsfæstelse. Jeg tror altsaa ikke, at der er nogen som helst Bæmskelighed forbunden dermed. Derimod er jo den ærede Minister ganske enig med mig i de Betragtninger, jeg anførte med Hensyn til Forfæstelsen imellem de forskellige Ejendomme; og naar den ærede Minister selv accepterer dette, at der for Huses Vedkommende uden Ford, og for Købstadejendomme maa lægges en særlig høj Grad af Vægt paa Vedligeholdelsesomkostninger, saa er jeg enig med den ærede Minister deri og erkender, at det er et Moment, som der maa tages et stort Hensyn til; men min principielle Betragtning er netop den, at man kun med yderste Forsomhed kan indlade sig paa at give ikke-amortisable Laan i Købstadhuje eller Huse uden Ford. Jeg fremhævede netop saa stærkt, jeg var i Stand til, at det kun var med Hensyn til Ford ejendom, at man kan tale om en konstant Værdi, medens man ikke med samme Sikkerhed kan bevøge sig, naar man kommer ind paa Spørgsmaalet om Købstadejendomme eller københavnske Ejendomme, som ligge i Udkanten af Byen; men det vil dog altid være muligt at sige: inden for denne Grænse kan man gaa, thi Grundene have jo dog altid nogen Værdi, og Bygningen vil jo ogsaa altid have en Værdi. Jeg tillob mig netop før at accentuere, at det ikke netop er givet, at man skal op til en Tredjedel; man behøver jo ikke at gaa saa højt op med Hensyn til ikke-amortisable Laan; man maa kun sætte en Grænse, ud over hvilken der ikke maa gaae.

I øvrigt takker jeg den højtærede Minister for hans Udtalelser og hans Tilslutning til, hvad der er fremkommet.

W. Petersen: Jeg vil blot bemærke, at den ærede Ordførers og min Betragtning af Amortisationen ere meget forskellige. Den ærede Ordfører ser deri et stort Gode, at Amortisationen bliver ophævet, jeg ser derimod et stort Gode deri, at Amortisationen bliver bestaaende. Den højtærede Ordfører gif saa vidt, at han vilde ønske, at Amortisationen kunde hæves for Husmandskreditforeningerne. Jeg tror, det vilde være den største Fare, her kunde ske, dersom man hævede Amortisationen for den første Tredjedel af Laan fra Husmandskreditforeningen. Jeg tror, at der i Virkeligheden allerede ydes saa store Laan som muligt, da man rundt omkring ser, at der er afskillige Laan, som ikke kunne betaales. Derfor har der været en hel Del af den Slags Panter til Auktion, saaledes at det, dersom man gif